

Jeg tror, at udenrigspolitikken ofte er i sådanne situationer, hvor man må forholde sig til en konkret begivenhed, en konkret udvikling. Ingen kunne jo forudse udviklingen i Kosovo, i hvert fald ikke før vi skulle handle, hvor vi så måtte formulere vores politik, og hvor vi til gengæld var enige om den.

Tilsvarende gælder også om fremtidige situationer i Europa eller udenfor. Der må man agere. Der må man handle. Bare vi er enige om én ting: Man kan fare så gruelig galt i byen med sin politik og sit engagement, hvis man ikke ved, hvor man skal hen, og hvis taktikken overskygger holdningerne og det politiske mål.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg må da erkende over for statsministeren, at det kan være svært at finde ud af, hvilket nummer man er nået til af spørgsmål. Hvis man ikke svarer, kan det jo godt være svært at se, hvilket nummer man er kommet til.

Lad mig spørge på en anden måde: Hr. Henning Gjellerod har jo været inde på, at hvis man f.eks. lavede en borgerlig regering med deltagelse af Dansk Folkeparti, skulle de andre lande gribe ind, og det, jeg så bare spørger om, er: på hvilket grundlag? Der er jo ikke noget traktatgrundlag. Det er en politisk aktion.

Derfor: Når statsministeren ikke ud fra Østrigs nuværende regering og Østrigs nuværende regeringsgrundlag kan svare på konkret på, hvad det er for et grundlag, man viderefører sanktionerne på, kunne det da principielt være rart at vide, hvornår andre europæiske lande fremover finder på at iværksætte en politisk aktion af lignende størrelse og med lignende konsekvenser.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er klart, at når man holder den samme tale igen og igen, uagtet hvilket spørgsmål der stilles, kan det være svært at finde ud af, hvor i remsen man er nået til.

Men jeg forstår nu, at statsministeren vil følge udviklingen meget nøje, og det, der jo så er det store spørgsmål, som statsministeren gled lidt uden om at svare på tidligere, nemlig om varigheden, er jo: Hvornår falder det naturligt at revurdere den beslutning?

Vi kunne forstå på Socialdemokratiets politiske ordfører, at et naturligt tidspunkt havde været det tidspunkt, hvor regeringsdannelsen fandt sted, og hvor man sådan set havde levet op til de advarsler, som kredsen af regeringsle-

dere havde givet, ved at lave et stuerent regeringsgrundlag. Men det tidspunkt forpassede man altså imod den socialdemokratiske politiske ordførers rådgivning, forstår jeg, og det er derfor, jeg bliver nødt til at spørge igen, om statsministeren vurderer, at der er en mulighed for at ophæve sanktionerne i den regeringsperiode, som den nydannede østrigske regering indledte for få dage siden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

En anden gang vil jeg da anbefale statsministeren at bede sine embedsmænd om at lave skriftlige svar til hvert enkelt spørgsmål. Det ville jo lette alles arbejde en del.

Statsministeren har været lidt famlende gennem hele spørgetiden med hensyn til, hvad man gør konkret, og med hensyn til varigheden osv. Og jeg må fastholde, at det kan altså ikke tolkes på anden måde, end at Danmark – ligesom statsministeren siger vi gør, når vi skal hæve eller sænke renten – bare modtager en fax et eller andet sted fra om, at nu skal vi gøre dette eller hint.

Her handler det altså om, at så længe man ikke har fået en fax fra de store EU-lande om, hvordan man skal forholde sig over for Østrig, ved man det i virkeligheden ikke, og derfor vil jeg bare indskrænke mig til under dette spørgsmål at spørge statsministeren, om regeringen vil medvirke til, at man laver et retligt grundlag for, hvornår man skridter ind over for lande, som ikke har forbrudt sig mod menneskerettighederne. Det er jo interessant, hvornår man vil gøre det, så der kommer til at gælde de samme krav for store lande som for små lande, altså de samme krav for Italien som for f.eks. Østrig.

Formanden:

Jeg har endnu fire spørgere på listen, men jeg vil gerne give statsministeren anledning til at svare nu, hvis der er et ønske om det.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Jens Hald Madsen, som spurgte om hr. Henning Gjellerod: Det har jeg svaret på.

Så spurgte hr. Jens Hald Madsen om grundlaget for aktionen: Det har jeg også svaret på. Der er en gruppe lande, der beslutter at have en mening og en holdning og sende et politisk signal, og det er det, vi har gjort.

Til hr. Lars Løkke Rasmussen: Ja, man kan genkende nogle af svarene, fordi alle spørgs-